

Tidsskrift utgitt av Høyres Studenterforening i Bergen

REFORM



Studentenes statsbudsjett?

Vinter 2025

Denne utgaven

Side 3: Innlegg fra redaktør
– Elliot Alexander Thorstad

Side 4–5: Politiske Powerwomen
– Tora Kildehaug og Kine Ellingsen

Side 6–7: Studentenes Regjering
– Petter Hov Jacobsen

Side 8–9: Unge trenger mer enn et kunnskapsbudsjett
– Henrik Asheim

Side 10–11: Konservatismens Hall of Fame
– Thomas Margel Myksvol

Side 12–13: Studentene er Bergens gull
– Marit Warncke

Side 14–15: Når arbeiderpartiet driver med løftebrudd
– Sara Clarke

Side 17: Quiz
– Sjur Oskar

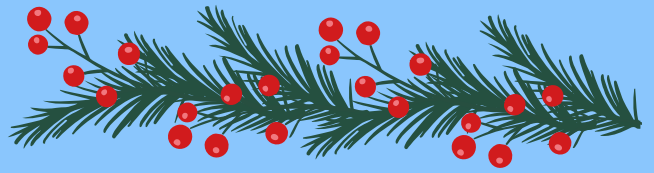
Side 18: Innlegg fra leder i HSA
– Marthe Johannesen

Side 19: Innlegg fra foreningsleder
– Erik O. Lunde



Høyres
Studenter

Redaktør



Kjære leser,

**Skrevet av Elliot Alexander Thorstad,
Organisatorisk nestleder i Høyres Studentforening i Bergen**

Det er en stor glede å kunne presentere vinterutgaven 2025 av Reform.

Vi har samlet inn en rekke tekster innenfor temaet økonomi, og viderefører tidligere innlegg som *konservativ hall of fame* og *politiske powerwomen*. Jeg mener Høyre har den klart beste økonomiske politikken av alle partier, og dette kommer best til uttrykk i partiprogrammets økonomiprogram.

De vedvarende problemene med økte helsekøer, ungdomskriminalitet og ustabil økonomisk styring viser ingen tegn til bedring, og vil trolig fortsette med fire nye år under samme styre som i forrige regjeringsperiode.

Jeg mener Høyres politikk med fjerning av skatt på arbeidende kapital, forenkling av byråkratiske prosesser og en generell senkning av skatter og avgifter er hva Norge trenger for å sikre en best mulig framtid for oss og de som kommer etter.

Selv om stortingsvalget dessverre ikke gikk i vår favør, kan vi se frem mot neste valg og jobbe hardt som opposisjonsparti.



Foto: Privat

God lesing!

Redaktør:

Elliot Alexander Thorstad

Redaksjon:

Peter Schjelderup-Aslesen

Sara Clarke

Erik O. Lunde

Christian Brekke

Christian Dale

Trykkeri:

RK Grafisk AS

Layout:

Elliot Alexander Thorstad

Forside bilde:

Ellen Grong (Wikimedia) Ikke affiliert

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:De_naturhistoriske_samlinger,_Universitetet_i_Bergen.jpg

Grafisk ansvarlige:

Christian Dale

Elliot Alexander Thorstad

Peter Schjelderup-Aslesen

Politiske Powerwomen

Kine Ellingsen

Skrevet av Tora Kildehaug

Vestland er full av dyktige unge politikere, og ikke minst dyktige kvinner. En av dem er Kine Ellingsen. Som leder i Vestland Unge Høyre, politisk rådgiver i byrådet og student ved Norges Handelshøyskole, kombinerer hun tre krevende roller som hver for seg ville vært nok til å fylle en kalender.

Med andre ord er Kine en dame med mange jern i ilden, og et utrettelig pågangsmot. Hun viser at hun behersker flere roller, og leverer godt. Med høy arbeidskapasitet og et stort engasjement utgjør hun en uvurderlig ressurs, både i ungdomspartiet og i byrådet.

En av Kines tydeligste styrker kommer til syne når hun tar pennen fatt. Hun har en sjelden evne til å sette ord på dagsaktuelle temaer, engasjere unge velgere og løfte debatter som fortjener mer oppmerksomhet. Gjennom de siste årene har hun markert seg både i lokale og nasjonale medier, og blitt en stor inspirasjon for andre som ønsker å delta aktivt i politikken og hevde sin mening, da spesielt unge kvinner.



Foto: Privat

Det er tydelig at både politikken og samfunnet trenger flere som Kine. For mange ville det vært overveldende å balansere lederposisjonen, studiehverdagen og jobben som rådgiver i byrådet. Kine gjør det motsatte: Hun mestrer alle rollene, og gjør det på en måte som gir inntrykk av at hun bare så vidt har begynt. Evnen hennes til å engasjere, motivere og jobbe hardt gjør henne til en politisk kraft vi absolutt kan regne med. Nettopp derfor er det liten tvil om at dette er en kvinne vi kommer til å høre langt mer om i årene som kommer.

Tora Kildehaug

Skrevet av Kine Ellingsen

Tora Kildehaug er en dame med et imponerende engasjement, og hun håndterer det høye tempoet med en naturlighet som gjør at man lett glemmer hvor mye hun faktisk står i. I årets valgkamp i Bergen var hun ikke bare en del av valgkampmaskineriet. Hun var en av dem som fikk det til å gå rundt, og Bergen Høyre hadde ikke klart å levere en så god valgkamp uten henne.

For oss i Unge Høyre har hun vært et navn man har lagt merke til lenge. Som en ung leder av Bergens Unge Høyre utmerket hun seg tidlig. Da hun senere ble toppkandidat til fylkestinget var det ikke et sjokk. Det var mer en bekreftelse på det mange allerede visste: Tora er en som gjør jobben, og hun utfører den grundig.

Men det mest interessante med Tora er ikke posisjonene hun har hatt. Det er måten hun møter mennesker på. Hun har en form for omsorg som ikke nødvendigvis er det første man forbinder med politikken. Hun gir folk tid. Hun følger opp. Hun spør hvordan det går, og hun mener det.

Tora er opptatt av folk. Det viste seg tydelig under valgkampen i 2023, da hun og resten av ungdomskandidatene reiste gjennom hele Vestland. Ikke bare til de største kommunene, men også til de mindre med færre stemmer. De møtte folk, hørte hvor skoen trykket, og brukte tid på å sette seg inn i lokale utfordringer. Lange dager og mange kommuner krevde både dedikasjon og vilje til å forstå hvordan politikk påvirker folk.



Foto: Privat

For oss som har kommet etter i Unge Høyre, er Tora et bevis på at politikere ikke trenger å passe inn i én bestemt form. Hun viser at du kan være ambisiøs uten å være hard, tydelig uten å heve stemmen, og seriøs uten å miste glimt i øyet. Det er forfriskende, og kanskje er det derfor hun har blitt et så naturlig forbilde for mange av oss. Tora minner oss på at politikk ikke trenger å være et spill om plass og posisjon. Det kan også være et arbeid for fellesskapet, og at man kan komme langt ved å løfte andre.

Tora Kildehaug er en av de tydeligste unge drivkreftene i Vestlandspolitikken akkurat nå, og en inspirasjon for andre i Unge Høyre. Ikke fordi hun gjør mest ut av seg, men fordi hun får ting til å skje og får andre med seg underveis.

Studentenes regjering?

Skrevet av Petter Hov Jacobsen

AU-medlem i Høyres Studenter

Det ligger dypt i høyresidens DNA å ville slanke offentlig sektor. Det er det mange gode grunner til. Først og fremst gir kutt i offentlig pengebruk inndekning for skattelett. Men det bygger også opp under tanken om at det finnes grenser for hvilket ansvar det offentlige skal påta seg. Det gir mer effektiv fordeling av samfunnets ressurser. Og det er, kanskje viktigst av alt, rett og slett økonomisk sett ansvarlig.

For det norske statsbudsjettet går hvert år med massive underskudd, som dekkes inn av uttaket fra Statens Pensjonsfond Utland, eller oljefondet på folkemunne. Fremover vet vi at en større andel av statsbudsjettet vil bindes opp i utgifter til eldre, forsvar og sikkerhet. Samtidig vil petroleumsinntektene minke. Dette vil skape et enda større gap mellom den offentlige pengebruken, og statens faktiske inntjening. Jo større gapet blir, dess mer tærer det på verdien av oljefondet.

På toppen av det hele trues fondet til enhver tid av at svingninger i det globale markedet brått kan redusere verdien av oljefondet dramatisk. Det skal ikke mer enn en internasjonal krise til, før sparepengene våre plutselig er verdt veldig mye mindre.



Kilde: Unge Høyre

Alt det ovennevnte er gode argumenter i seg selv, som ytterligere forsterkes av at verden er mer usikker enn på lenge. Om vi ikke kutter i offentlig sektor nå, er det bare et spørsmål om tid før norske politikere står med skjegget i postkassen. Da vil kuttene komme bråere på befolkningen, og antageligvis smerte langt verre.

Det siste året har mange av landets lokalpolitikere fått føle på nettopp dette. Det har lenge vært en varslet krise at kommunene og fylkeskommunene har opparbeidet seg en drift som ikke er bærekraftig. Likevel fremstod de fleste totalt uforberedte da bunnlinjen plutselig ble blodrød.

I møte med krevende økonomiske tider har nok en del ordførere og byråder på høyresiden innsett at det heller ikke var så enkelt å kutte i offentlig sektor, som man kanskje hadde trodd. De siste årene har figurer som Sløseriombudsmannen forsterket et inntrykk av at offentlig sektor flyter over av absurde og idiotiske tiltak, prosjekter og investeringer, som av alle oppegående mennesker ville blitt betegnet som sløsing med våre skattepenger.

For all del, hver kommune kan sikkert finne et kunstprosjekt eller en stilling som ikke er strengt nødvendig. Men det er piss i havet i forhold til det som virkelig driver kostnadene, nemlig vanlige tjenester til innbyggerne. Skole. Eldreomsorg. Kollektivtransport. For å nevne noe.

En annen forestilling på høyresiden er at offentlig sektor er dårlig på å bruke de ressursene man har effektivt. Altså, at det burde være mulig å få flere og bedre tjenester igjen for de samme pengene. Det stemmer utvilsomt, men er jo heller ikke særlig rart. Når offentlig sektor ikke skal være lønnsledende, samtidig som stillingsvernet og arbeidsrettighetene står sterkt, er jo to viktige insentiver for å strekke seg ekstra langt fjernet.

Dersom man skal klare å effektivisere offentlig sektor hjelper det ikke bare å redusere budsjetttrammene, kutte noen årsverk og krysse fingrene for at færre hender kan gjøre en bedre jobb. Man må faktisk tørre å tenke nytt rundt hvilke prinsipper man organiserer offentlig sektor etter.

Vi på høyresiden må alltid være årvåkne etter dårlig pengebruk, hvor ressurser enten kan brukes mer effektivt eller på noe helt annet. Men vi må også erkjenne at det faktisk vil smerte å gjøre substansielle kutt. At man aldri vil kunne redusere oljepengebruken til et bærekraftig nivå, eller finansiere store skattekutt til folk eller bedrifter, bare ved å «stoppe sløsingen». For det er dessverre svært få tiltak, stillinger, prosjekter eller investeringer som ikke har en eller annen mer eller mindre god begrunnelse bak seg.

Vi må være forberedte på å gjøre uhyre smertefulle kutt. Prioritere, ikke mellom ineffektivitet og sløsing på den ene siden, og skattekutt og velferd på den andre. Men mellom nivået på helt grunnleggende velferdstjenester som de fleste tar for gitt.

Selv om utsiktene virker bekmørke, finnes det heldigvis et lysglimt for prinsippfaste høyrefolk. Nemlig troen på at å senke skatter, og flytte kloke hoder fra offentlig til privat sektor, kan bake kaken større. At økt produktivitet og verdiskapning kan gi både store skatteinntekter, selv med lavere skattesatser, og mer rikdom i hendende på folket.

Men da må vi tørre å drømme større enn skatteveksling og ABE-reformer. Da må vi være forberedt på å ta vanskelige valg – på ekte.

Unge trenger mer enn et kunnskapsbudsjett

Skrevet av Henrik Asheim

1. Nestleder i Høyre og Stortingsrepresentant for Akershus

Kunnskapsbudsjettet er viktig for studentene, men langt fra det eneste som påvirker hverdagen og fremtiden deres.

Som stortingspolitiker møter jeg jevnlig organisasjoner som NSO, Elevorganisasjonen og Pensjonistforbundet. De løfter viktige saker, men jeg blir alltid skeptisk når noen hevder å tale på vegne av «hele sin generasjon». Studenter og pensjonister er like forskjellige som folk flest, med ulike behov og ulike meninger. Da jeg ble invitert til å skrive for Reform, sa jeg selvfølgelig ja. Men studentpolitikk er ikke bare det som går over Kunnskapsdepartementets budsjett. Politikk må henge sammen, og vi kan ikke love alt til alle. Ærlig talt tror jeg mange unge er mer bekymret enn eldre for dagens politiske overbud. Hvis vi stadig bruker mer penger på ordninger som ikke fungerer godt nok, skyver vi regningen over på fremtidige generasjoner.

Derfor vil jeg peke på tre store utfordringer unge møter i dag og hvordan Høyre vil møte dem.

En utdanning som faktisk fører til jobb

Det er ingen hemmelighet at studenttilværelsen ikke er særlig lukrativ. Høye leiepriser kombinert med en studiestøtte som knapt dekker det nødvendige, gjør at mange må snu på krona. Derfor vil Høyre bygge flere rimelige studentboliger, gi studentene mulighet til å øke studielånet til 1,5 G og heve frikortgrensen til 150 000 kroner slik at deltidsarbeid ikke beskattes.



Kilde: Høyre

Men økonomi alene gir ikke gode studieliv og gode jobber. Kvalitet er avgjørende. Utdanning må være relevant, og forelesere må ha høy faglig kompetanse. Studentene må få tilgang til sterke forskningsmiljøer og undervisning som forbereder dem på arbeidslivet.

Mange opplever overgangen fra studier til jobb som brå. Vi ser også en økende gruppe unge som vil jobbe, men som strever med å få sin første stilling. Derfor mener Høyre at flere utdanninger bør inneholde praksis, og at samarbeid mellom akademia og arbeidslivet må styrkes. Offentlige og private arbeidsgivere bør ha større rolle i utviklingen av studietilbudene, også utenfor profesjonsutdanningene. I tillegg må det bli lettere å få den første jobben. Dagens regjering har strammet inn på både bemanningsbyråer og midlertidige stillinger. Mange unge mister dermed muligheter til å få arbeidserfaring, en lengre CV og nødvendige attester. Vi må gjøre inngangen til arbeidslivet bredere, for det største skillet i Norge går mellom de som er i jobb og de som står utenfor.

Et arbeidsliv som belønner initiativ

Vi trenger mer verdiskaping i Norge. Fremfor å skatte mer må det skapes mer over hele landet. Da trenger vi flere som våger å ta sjansen på å starte sin egen bedrift. Derfor er Høyre så opptatt av å redusere byråkratiet, satse sterkere på innovasjon og gjøre det enklere å realisere gode ideer. Da kan vi heller ikke ha et skattesystem som gjør det vanskeligere å få bedriften opp på beina og gjøre den lønnsom. Det siste vi trenger i Norge er flere politikere som ser med forakt på de som faktisk skaper verdier i vårt samfunn. Vi må tvert imot heie dem frem.

Da må vi også bredde ut synet på hva en gründer er. Det trenger ikke bare være teknologi, det kan også være velferd. Vi trenger mer valgfrihet både i skolen, i helsevesenet og i eldreomsorgen. Men dersom vi skal ha valgfrihet må vi også ha alternativer å velge mellom. Jeg håper flere av de som også utdanner seg innenfor profesjonsfagene får lyst og mulighet til å skape sin egen bedrift. Det vil gi innovasjon i velferden, bedre kvalitet for brukerne og skape verdier samtidig.

Bolig - generasjonskampen som er på vei

Boligmarkedet er i ferd med å bli en av de største barrierene for unge. Prisnivået gjør det krevende å komme inn på markedet for første gang. Vi er nå på full fart inn i et nytt klasseskille, der de som har foreldre med god råd også kommer inn på boligmarkedet, mens vi som ikke er like heldige sliter med å komme inn. Når leieprisene er høye gjør det det også nærmest umulig å spare opp nok egenkapital til å få kjøpt sin første bolig, særlig i de større byene.

Høyre vil få opp boligbyggingen, kutte unødvendig byråkrati og sørge for raskere reguleringsprosesser, særlig for å få bygget flere mindre boliger. I tillegg må vi få opp langt flere boliger med ordningen leie til eie. På den måten går en del av leien hvert år til å over tid kjøpe leiligheten.

Dermed unngår vi også at kravet til egenkapital hindrer flere fra å eie sin egen bolig.

Det er ikke en ungdomspolitik i snever forstand, men unge merker effekten sterkest når terskelen for å kjøpe sin første bolig senkes.

Høyre har gjort et altfor dårlig valg denne høsten, og derfor er det også helt nødvendig å utvikle ny politikk fremover. Vår jobb som parti blir da å forstå hvilke utfordringer folk opplever i hverdagen. Det gleder jeg meg til vi skal gjøre sammen, og derfor er heller ikke dette hele fasiten på hvilken politikk vi skal ha for studenter og unge fremover. Det gleder jeg meg til at Høyres Studenter vil bidra til.



Kilde: Høyre

Konservatismens Hall of Fame



Rodger Scrouton

Skrevet av Thomas Myksvoll

Forsker, NORCE Norwegian Research Centre

«An intellectual conservative is someone who articulates the real reasons for not having reasons, but just feeling and doing what is right».

Finnes konservatismen (fortsatt) i form av et politisk parti? Hvor og hvordan praktiseres den? Det kan hevdes at konservatismen, særlig siden 1980-tallet, i stor grad har vært nært knyttet til skattelette og et fritt marked. Slik sett reduseres konservatismen til en økonomisk teori, snarere enn en tankegang fundert i en dypere ideologisk og moralsk grunnmur. Baserte Solbergs høyreregjering seg på ideologiske og moralske konservative verdier, og i så fall (hvordan) ble de praktisert, eller var oljepengene nødvendig for å opprettholde det ikke-sosialistiske firepartisamarbeidet? Hvilke deler av den tyske, den engelske, og den amerikanske høyresiden, der de har regjert de siste tiårene, kan kalles ekte ideologisk konservativ? Finnes overhodet en slik konservatisme i dag, og kan den praktiseres i politisk myndighetsutøvelse?

Sir Roger Scruton (1944–2020) tok for seg slike spørsmål. Jeg har ønsket å dedikere han en plass i Reforms Hall of Fame av nettopp denne grunnen. Scruton engasjerte seg i arkitektur, estetikk, kunst, musikk, politikk, og religion. Mest var han nok derimot kjent som en filosof, og hans livsverk, slik han selv beskrev det, var å finne en definisjon på konservatismen.

Han brukte sitt liv til å forstå en tankegang han selv holdt, og som påvirket hans holdninger til alt det overnevnte han engasjerte seg i. I stedet for å binde begrepet konservatisme til tidsbestemte statsbudsjetter, søkte han etter noe som kan forklare det i en tidløs forstand. En definisjon som kan forene vår forståelse av figurer som Edmund Burke, Benjamin Disraeli, C.J. Hambro, Margaret Thatcher, og Erna Solberg.

Men en livslang søken til tross, måtte Scruton erkjenne helt til det siste at han fortsatt prøvde å finne ut hva konservatismen er. Og her tror jeg vi treffer på noe sentralt. Scruton, og andre som har søkt etter en definisjon, påpeker at konservatisme er kontekstuell til land og samfunns kulturer, normer og historie. Kanskje er det derfor bedre å anse konservatismen som en tankemåte snarere enn en fast, ferdig innrammet og definerbar ideologi som kan reise på tvers av tid og landegrenser.

Det litt paradoksale i Scrutons lærdom er dermed at vi kanskje ikke kan ta hans tanker om konservatismen og sette den uendret inn i vårt norske samfunn. Scruton var engelsk, og var unektelig preget av sitt engelske kulturell-historiske perspektiv. Og kanskje var det dette som ledet Scruton til å se på studentopprørene i Paris våren 1968 med avsky. Da han befant seg i Paris mens opptøyene foregikk, klarte han ikke å sette ord på det der og da, men han bemerket at hva enn disse radikale studentene sto for, så sto han for det motsatte. Han tenkte at selv om det var ting som ikke sto bra til i Frankrike på 60-tallet, så var det likevel mye der som var verdt å hegne om og ta vare på. Han brukte deretter resten av sitt liv til å forstå hva denne følelsen var, og hvorfor det ledet han til å stå for det motsatte av hva studentene som raserte Paris' gater stod for.

Da han omsider kunne artikulere sin holdning, poengterte han at mens venstresidens svar på urett i samfunnet er å rive ned det etablerte, og å straffe de som kan ses på som skaperne av urettferdigheten, er en konservativ heller drevet av et ønske om å bevare det gode. Det kan være kultur, kjærlighet, arkitektur, estetikk, kanskje til og med velferdsordninger – kort sagt, både det materielle og det immaterielle vi verdsetter – et kall til det kjente.

Gjennom denne observasjonen tok Scruton som utgangspunkt at de fleste mennesker kan ses på som konservative. Men de færreste opplever å måtte aktivt artikulere og forsvare sine synspunkt; man bare har dem, og handler ut fra dem uten å måtte forklare seg overfor andre. Konservatismen, med andre ord, er sågar et iboende instinkt som ligger i de aller fleste av oss.

Scruton løftet blant annet frem klimakampen som et konkret eksempel der dette instinktet får følger for ens politiske mål og handlinger. Han påpekte at selv om klimakampen har en tilsynelatende sterk slagside mot venstresiden, så handler den fundamentalt om et ønske om å konservere, og å opprettholde et ekvilibrium. Å bevare det vi verdsetter, i dette tilfellet naturen. Fra et filosofisk-ideologisk perspektiv, kan klimakampen med andre ord ses på som en arketypisk konservativ kampsak.

Selv om han til det siste erkjente at han ikke nødvendigvis hadde klart å fullt ut forklare den filosofiske idéen om konservatismen, mener jeg at Scruton kom frem til noe vi kan anse som en definisjon, og som kan forene, på et mer fundamentalt plan, drivkraften bak alle andre personer Reforms Hall of Fame har trukket frem og også i fremtiden vil trekke frem. Hans bemerkning var like idyllisk som den var kortfattet:

«Conservatism is a love of home».

Studentene er Bergens gull

Marit Warncke Ordfører i Bergen

Bergen er ikke bare en by full av tradisjoner og historie – den er en by full av ideer, ambisjoner og framtidstro. Det skyldes i stor grad studentene våre. Over 40 000 studenter bygger her sin framtid, og i møte med dem bygges også framtidens Bergen.

Studentene er – og skal være – Bergens gull.



Foto: Høyre

Som politikere må vi aldri ta studentene for gitt. Byen vår er stor, men samtidig liten. Den preges av alt som skjer på de ulike campus, i kollektivene, i studentorganisasjonene og på lesesalene. Når studentene trives øker fellesskapet og engasjementet i byen, og da blomstrer Bergen. Hvis vi vil at framtidens studenter skal velge Bergen er vi nødt til å prioritere studentene, lytte til dem og bygge byen sammen med dem.

En by for læring og livskvalitet

Vi tror også at en god studentby ikke bare handler om studiepoeng – men om livskvalitet. Det er i møte mellom studier, kultur og fellesskap at gode ideer og trygge mennesker vokser fram.

Studietiden former og rigger unge mennesker for voksenlivet.

Høyre tror på kunnskap som den viktigste fornybare ressursen vi har. Studentene er helt nødvendig for Bergen. De holder byen vår ung og vital. Alle studenter som jobber ved siden av studiene, bidrar til viktig verdiskapning i både offentlig og privat sektor. I Kulturlivet, på sykehjem, i butikker og mange andre steder er de er uunnværlige.

For oss handler studentpolitikk om å bygge helhetlige rammer for et godt liv for alle studenter. Bergen skal være verdens beste studentby for både bergensere, tilreisende, og ikke minst utenlandske studenter. Da trenger vi trygge og rimelige boliger, gode helsetjenester, levende bymiljøer og en kommune som er god å tilbringe studieårene i - og som man aller helst ønsker å bli værende i etter endt studietid.

Flere studentboliger – raskere og smartere

Et trygt sted å bo er grunnleggende for å lykkes som student. Likevel vet vi at altfor mange i Bergen sliter med å finne bolig til en pris de kan håndtere. Vi må derfor få opp tempoet i byggingen av studentboliger. Hvis vi skal klare å bygge flere boliger er vi avhengig av at ulike aktører snakker sammen. Høyre ønsker et tett samarbeid mellom kommunen, staten og studentsamskipnaden Sammen for å sikre nok tomter, raskere saksbehandling og forutsigbarhet for nye prosjekter. Når det offentlige legger til rette, kan Sammen gjøre sin jobb – og studentene får mer forutsigbare og rimeligere boforhold. Det er ikke nok å si at vi vil bygge flere studentboliger. Vi må faktisk fjerne hindringene som gjør at det tar for lang tid. Her kan Høyre i Bergen og Høyres studenter være gode allierte. At løsningene blir bedre når man spiller på lag har vi for eksempel sett i rehabiliteringen av Lotheveien.

Psykisk helse – et felles ansvar

Vi vet dessverre at mange studenter sliter med psykiske helseplager. Ensomhet, prestasjonspress og økonomisk usikkerhet tærer på mange studenter. Det må vi ta på alvor. Vi må tørre å snakke mer åpent om hvordan vi har det. Det er ikke et svakhetstegn å trenge støtte, men et uttrykk for ansvarlighet. En studentby som virkelig tar vare på sine studenter, er en by som legger til rette for at de kan mestre både livets opp- og nedturer, i tillegg til studiene. Høyre ønsker å styrke lavterskel helsetilbud for studenter – både gjennom Sammen og i kommunens helsetjenester. I årets budsjett viderefører vi derfor tilskuddet til Sammen

Psykisk helse. Det skal være enkelt å få hjelp tidlig, før utfordringene rekker å vokse seg store.

Studentenes stemme må høres

Høyre tror på deltakelse og ansvar. Det gjelder også for studentene. Studentpolitikken er demokratiets grunnopplæring. Når man engasjerer seg i studentpolitikken, lærer man hvordan beslutninger fattes, og hvordan man får til endring. Derfor er studentdemokratiet viktig, og derfor må kommunen og utdanningsinstitusjonene lytte til innspillene fra studentene. Studentenes erfaringer er verdifulle når vi planlegger kollektivløsninger, kulturtilbud og byutvikling. Bergen må også sees gjennom studentenes øyne.

Samarbeid om framtiden

Bergen har alt som skal til for å være Norges beste studentby – og det forplikter. Vi må samarbeide tettere på tvers av utdanningsinstitusjonene, næringslivet og kommunen. Vi trenger flere møteplasser mellom studenter og arbeidslivet, slik at overgangen fra studier til jobb blir enklere. Dette fordi vi vet at praksisplasser, traineestillinger og lignende ordninger åpner dører og for mange utgjør inngangen til arbeidslivet. Jeg håper langt flere arbeidsgivere fremover vil holde dørene sine vidåpne for våre studenter.

Kunnskapsbyen Bergen skal være et sted der studenter både får utdanning og får lyst til å bli værende – fordi byen gir dem muligheter, trygghet og mening.



Foto: Privat

En invitasjon

Høyre har alltid trodd på enkeltmenneskets kraft til å skape og forme sitt eget liv. Studentene i Bergen viser oss det hver dag. De er engasjerte, nysgjerrige og ambisiøse. Derfor fortjener studentene politikk som tror på dem, som stiller krav – men også stiller opp for dem.

Studentene er ikke bare byens fremtid – de er byens nåtid. Det er vår oppgave å sørge for at Bergen er en by der de kan leve godt, lære mye og bidra fullt ut. Studentene er Bergens gull – og Høyre skal være partiet som forvalter det ansvaret med stolthet.



Når Arbeiderpartiet fortsetter med løftebrudd, rammes studentene først



Årets statsbudsjett kunne vært en mulighet til å ta studenters økonomiske situasjon på alvor. I stedet fikk vi et budsjett som nok en gang skyver oss bakerst i køen. Når regjeringen ikke følger opp egne løfter om bedre studiefinansiering, bidrar de til å gjøre studenttilværelsen mer uforutsigbar, både nå og i årene etter studiene.

Arbeiderpartiets løftebrudd fører derfor kun til to ting: mindre forutsigbarhet og dårligere økonomi for oss studenter.



Foto: Privat

Skrevet av Sara Michelle Clarke,
Politisk Nestleder i Høyres
Stunderforening i Bergen

Lånekassen er ofte det som holder oss studenter i live. Likevel øker ikke støtten i tråd med prisveksten, og avstanden mellom studentøkonomien og det faktiske kostnadsnivået fortsetter å vokse. Ikke alle har rike foreldre eller mulighet til å jobbe fullt ved siden av studiene. Arbeiderpartiet sin politikk gjør det faktisk ikke lov til å tjene egne penger ved siden av studiet heller. Som student, kan man tjene opp til 224.000kr i året, tjener man mer begynner man å miste stipend fra Lånekassen. Det vil si at man som student blir tvungen til å leve under fattigdomsgrensen så lenge man ønsker å studere fulltid. Ønsker man derfor å jobbe litt ekstra i sommerferien, vil til og med dette gjøre at man kan miste stipend etterhvert.





Støre-regjeringen ønsket også store innstramminger i ordningen for nedskriving av studiegjeld i distriktene, til å bare gjelde de aller mest øde kommunene. Mange unge hadde planlagt jobb, bosted og familie basert på de opprinnelige løftene. Dette er det komplett motsatte av «trygg styring» spør du meg ...



Vi i Høyres Studenterforening i Bergen mener det er helt umoralsk å skulle tvinge studenter ut i fattigdom. Dersom man ønsker å tjene egne penger utenfor studiene, skal ingenting stå i veien for det. Begrensninger på arbeid under studietiden fratar også studenter muligheten til å skaffe seg viktig og relevant arbeidserfaring før arbeidslivet. Videre mener vi at studiestøtten bør økes og knyttes til 1,5 G, slik at kjøpekraften prisjusteres og studenter får større forutsigbarhet i egen økonomi.



Der Arbeiderpartiet svikter studentene, står vi i Høyres Studenter for en tydelig alternativ kurs. Ved å knytte studiestøtten til 1,5 G sikrer vi at den følger prisutviklingen og gir studenter større økonomisk trygghet og forutsigbarhet i hverdagen.



For oss handler studentpolitikk om å gjøre det mulig å lykkes, ikke å skape flere barrierer. Skal Norge være et godt og voksende kunnskapssamfunn, kan vi ikke fortsette med budsjettkutt og snuoperasjoner som undergraver både tillit og framtidstro. Arbeiderpartiet har vist at de ikke klarer å levere på sine egne ord. Det er derfor på overtid med en politikk som faktisk setter studentene først.



Quiz

Laget av Sjur Oskar Korsæth

1. I hvilket år scoret Kjetil Rekdal på straffe i 2-1 seieren mot Brasil i fotball-VM?
2. Om du er på hajj (pilegrimsreise), hvilken by er du da på vei til?
3. Little Norway var Royal Air Force og senere Luftforsvarets skolesenter for nordmenn under andre verdenskrig. I hvilket land lå Little Norway?
4. Hvilket nummer i rekken av dronninger Elizabeth var hun som døde i 2022?
5. Hvilket land står bak merkevaren Absolut Vodka?
6. Egil Drillo Olsen er kjent som tidenes mest suksessfulle norske herrelandslagstrener. Hvilket politisk parti var han medlem av?
7. Hva var det forrige navnet til Norges største selskap, Equinor?
8. Hva er Norges eldste avis som fortsatt utgis?
9. I hvilket år vedtok Bergen bystyre at Bryggen ikke lenger skulle hete tyskebryggen?
10. Hva var de vanligste navnene på nyfødte gutter og jenter i Norge i 2024? I likhet med SSB godtar denne quizzen alle stavemåter
11. Hva heter skoleavisen ved Norges Handelshøyskole
12. Erling Braut Haaland er tidenes toppscorer på det norske herrelandslaget. I hvilket land er han født?
13. Hvem er eldst, LO eller Arbeiderpartiet?
14. I hvilket tiår stilte Senterpartiet/Bondepartiet for første gang til valg i Oslo?
15. Agnete Tjærandsen fra Nordland Høyre er den eldste som har møtt på Stortinget noensinne. Hvor gammel var hun da hun møtte sist?
16. Heikki Holmås fra Hordaland SV skapte overskrifter fra Stortingets talerstol i 2007. Hva gjorde han?
17. Hva ropte Siv Jensen fra scenen etter valget i 2013?
18. Hva er den vanligste grunnen til at norske stemmesedler blir kjent ugyldige?
19. Hva heter mediekonsernet som blant annet eier VG, Aftenposten Bergens Tidende og E24?
20. Ola Svenneby er født og oppvokst i hvilket valgdistrikt?

Fasit:

1, 1998. 2, Mekka. 3, Canada. 4, Elizabeth den andre. 5, Sverige. 6, AKP-ML, Rød valgallianse (mai). 7, Statoil. 8, Adresseavisen, startet i Trondheim i 1767. 9, 1945 (25. Leeds, på grunn av farens Premier-League karriere). 10, Nora/Norah/Noora (385) & Lucas/Lukas (431). 11, K7 Bullelin. 12, Storbritannia (1963). 13, Arbeiderpartiet (stiftet 1887) er eldre enn LO (stiftet 1899). 14, 60-tallet. 15, 85 år, enkelte medier rapporterte det som 86 ettersom bursdagen hennes var uken etter. 16, Stod på talerstolen i Brann-drakt (etter at klubben vant serien for første gang på 44 år). 17, Morna Jens. 18, Mangler stempel. 19, Schibsted Media. 20, Hedmark

Hva om Høyre vant valget?

Skrevet av Marthe Myrvang Johannessen
Leder i Høyres Studenter Agder

Politikk handler i bunn og grunn om prioriteringer. Hva om Høyre hadde fått regjeringsmakten? Ville studentene merket en forskjell i verdiene som lå bak beslutningene, eller ville alt fortsatt vært som før?

Norsk studentpolitikk har lenge stått overfor de samme utfordringene: prisene øker, studiestøtten taper seg i verdi, og mangelen på boliger presser mange ut i et stadig dyrere leiemarked. Flere studenter jobber så mye at det går utover både læring og helse. Dette handler ikke bare om livskvalitet her og nå, men om hvordan vi legger grunnlaget for fremtidig kompetanse og verdiskaping.



Foto: Privat

Når unge mennesker må takke nei til studieplass fordi boliger ikke finnes og økonomien ikke strekker til, mister vi mer enn enkeltindivider i utdanning. Vi mister investeringer i kunnskapssamfunnet. Et godt utdanningssystem handler ikke bare om antall studieplasser, men om at de som faktisk får plass, har en reell mulighet til å gjennomføre. Høyre gikk til valg på å styrke studentenes hverdag gjennom høyere studiestøtte, mer fleksible låneordninger, flere studentboliger og et sterkere helsetilbud. Ambisjonen var ikke revolusjon, men forbedring; å justere systemene slik at de virker bedre for flere. Det er en form for reformpolitikk som tar tid, men som på sikt bygger tillit og stabilitet. Likevel er det naivt å tro at politikk alene løser alt. Staten kan legge til rette, men ansvaret for å skape gode studiemiljøer og bærekraftige løsninger deles mellom studenter, institusjoner og næringslivet. Derfor er det også et poeng at Høyres studenter ikke bare er en heiagjeng for partiet, men også har en korrektiv kraft. Politikkenes troverdighet avhenger i bunn og grunn av evnen til å se hvor egne løsninger ikke fungerer.

Et godt eksempel er boligpolitikken. Det hjelper lite å bevilge penger hvis mangel på tomter stopper utbyggingen. Et resultatorientert forslag har derfor vært at Statsbygg bør tilby eiendommer nær campus til studentsamskipnadene før de selges i markedet. Det er et konkret, men prinsipielt viktig grep. Staten bør bruke sine ressurser til å løse faktiske flaskehalser, ikke bare øke budsjetter.

Det samme gjelder studenthelse. Forslaget om å knytte fastlegehemler til studentsamskipnadene viser hvordan man kan bruke eksisterende strukturer smartere, i stedet for å bygge nye systemer. Små, gjennomtenkte justeringer kan ha større effekt enn store reformløfter.

Når Høyre nå diskuterer sin politiske retning, bør ikke målet være å formulere flest mulig løfter, men å tenke langsiktig om hvordan politikk kan styrke individets frihet, ansvar og mulighet. Et liberalkonservativt parti bør tørre å fornye seg, uten å miste prinsippene av syne.

For studentene handler dette om mer enn stipender og støtteordninger. Det handler om troen på at utdanning skal gi frihet, ikke avhengighet. Det er i møtet mellom tradisjon og fornyelse av et parti, og et samfunn, finner retningen videre.

Innlegg fra Leder



Foto: Privat

Jo flere kokker, dess mere søl

Som medlem av Høyres Studenterforening i Bergen får du ikke bare et politisk hjem og et sosialt fellesskap. Du får en mulighet – en mulighet til å påvirke, forme og stå opp for de verdiene vi tror skaper et sterkere Norge. Det året vi nå legger bak oss, valgåret 2025, ble ikke slik vi hadde håpet. Høyre gjorde et svakere valg enn forventet, og den borgerlige bølgen vi ønsket oss, slo ikke inn. Samtidig vant venstresiden – til tross for uro, konflikt og uklar politikk internt mellom de fem partiene. Dette valget viser at venstresiden ikke er kompetent nok til å lede et land.

Akkurat derfor er regjeringens statsbudsjett for 2025 så skuffende. Det er ironisk at venstresiden, som gikk til valg på “rettferdig fordeling”, leverer et budsjett som svekker mulighetene nettopp for unge mennesker og studenter. Og det enda mer ironiske er at de gjør det mens partiene på venstresiden selv knapt klarer å samarbeide. Så mange partier og meninger bidrar bare til rot, intern krangling og utydelige prioriteringer som preger deres prosjekt – men likevel vant de. Det sier mer om borgerlig mobilisering enn om venstresidens styrke. Det er noe vi i HSB skal være med å snu.

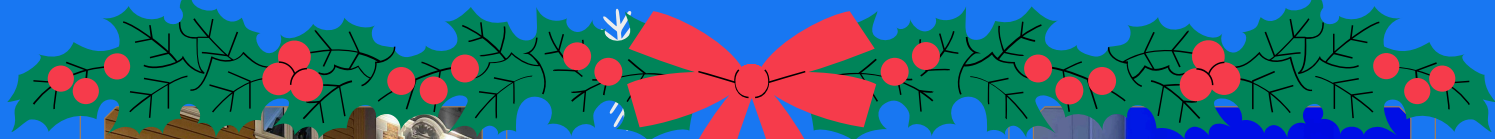
HSB har alltid hatt en unik posisjon. Vi står med en fot i flere leire: som sideorganisasjon i Bergen Høyre og Vestland Høyre, og som lokalforening i Vestland Unge Høyre og Høyres Studenter. Nettopp derfor har vi så mange kanaler å nå ut gjennom. Vi trenger ansvarlig økonomisk styring, ikke populisme. Vi trenger politikk som gjør livet bedre – ikke mer administrasjon og formålsløse komiteer.

Vi i Høyres Studenterforening i Bergen har store ambisjoner på vegne av våre medlemmer. Vi skal utvikle politikken vår gjennom verksteder, medlemsmøter og konservativ pils. Vi skal være et miljø der man både vokser som politiker og som student. Og viktigst: vi skal føre borgerlig politikk videre, selv når det blåser imot. Vi vet at velgere kommer tilbake når ansvarlighet, kvalitet og realisme blir viktigst igjen. Det øyeblikket kommer – og da skal Høyre stå klar.

Valget i 2025 gav oss ikke resultatet vi ønsket, men det gav oss motivasjon. Et nytt startskudd. En mulighet til å bygge noe sterkere. For vi vet at fremtiden er blå – og HSB skal være med å forme den!

Erik O. Lunde
**Leder av Høyres
Studenterforening i Bergen**





Høyres
Studenter



KULTURSTYRET
BERGEN

Lurer du på noe om HSB?

Du finner oss på:



facebook.com/hsbergen



[@hsbergen](https://www.instagram.com/hsbergen)



<https://hsbergen.no>



HØYRES HUS



Høyres
Studenter

Høyres
Studenterforening
Bergen
Høyres Hus
Kong Oscars gate 14
5017 Bergen

Ønsker du å bidra til neste utgave av Reform som skribent?

Send mail til oss på hsf.bergen@gmail.com